

Sygn. akt IV CSK 673/15

POSTANOWIENIE

Dnia 30 marca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z powództwa R. B.
przeciwko Ubezpieczeniowemu Funduszowi Gwarancyjnemu w W.
o zadośćuczynienie i odszkodowanie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 30 marca 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 17 lutego 2015 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które – zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. - będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Pozwany – Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny z siedzibą w W. we wniesionej skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 17 lutego 2015 r. wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oparł na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.

Analiza wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania pozwala na stwierdzenie, że skarżący nie wykazał występowania w sprawie przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. Nie można przyjąć, że występuje ta przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania w sytuacji, w której wskazane w skardze kasacyjnej przepisy doczekały się wyczerpującej wykładni w uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 29 października 2013 r., III CZP 50/13 (OSNC 2014, nr 4, poz. 35), a Sąd drugiej instancji oparł się na tej właśnie wykładni tych przepisów. W zaistniałej w sprawie sytuacji można więc zarzucić Sądowi drugiej instancji, że mimo prawidłowej wykładni tych przepisów błędnie je zastosował w ustalonych w sprawie okolicznościach. Nie jest to jednak argument uzasadniający przyjęcie skargi kasacyjnej ze względu na przesłankę wyróżnioną w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. skoro zarzut wypełniający podstawę kasacyjną z art. 398³ § 1 pkt 1 k.p.c. dotyczy dokonania przez Sąd drugiej instancji błędnej wykładni przepisów prawa materialnego. Ubocznie dodać należy, iż szczegółowa lektura uzasadnienia zaskarżonego wyroku prowadzi do

wniosku, że o wyniku sprawy nie przesądziło wyłącznie to, iż toczyło się postępowanie w sprawie 1 Ds. [...] o czyn stypizowany w art. 177 § 2 k.k. w zw. z art. 178 § 1 k.k.

Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę – w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

aw

db